

EUROPSKA
KOMISIJA

Bruxelles, 11.12.2018.
COM(2018) 821 final

2018/0416 (NLE)

Prijedlog

PROVEDBENE UREDBE VIJEĆA

o izmjeni Provedbene uredbe (EU) br. 282/2011 u pogledu isporuka robe ili usluga omogućenih upotrebom elektroničkih sučelja te posebnih odredbi za porezne obveznike koji isporučuju usluge osobama koje nisu porezni obveznici ili prodaju robu na daljinu i obavljaju određene isporuke robe na domaćem tržištu

OBRAZLOŽENJE

1. KONTEKST PRIJEDLOGA

• Razlozi i ciljevi prijedloga

Člankom 397. Direktive Vijeća 2006/112/EZ¹ („Direktiva o PDV-u”) predviđeno je da „Vijeće jednoglasno i na prijedlog Komisije donosi mjere potrebne za provedbu ove Direktive”.

Na temelju toga Uredbom Vijeća (EU) br. 282/2011² („Provedbena uredba o PDV-u”) utvrđuju se obvezujuća pravila za primjenu određenih odredaba Direktive o PDV-u. Točnije, u poglavlju XI. odjeljku 2. te uredbe utvrđene su detaljne odredbe za primjenu posebnih odredbi za porezne obveznike koji nemaju poslovni nastan, a isporučuju telekomunikacijske usluge, usluge radijskog i televizijskog emitiranja ili elektroničke usluge osobama koje nisu porezni obveznici, kako je definirano u člancima od 358. do 369.k Direktive o PDV-u (tzv. minisustav „sve na jednom mjestu”). Minisustav „sve na jednom mjestu” omogućuje dobavljačima takvih usluga da upotrebljavaju internetski portal u državi članici u kojoj su identificirani za obračun PDV-a koji su dužni platiti u drugim državama članicama.

Vijeće je 5. prosinca 2017. donijelo Direktivu (EU) 2017/2455³ („Direktiva o PDV-u u e-trgovini”) kojom je izmijenjena Direktiva o PDV-u i kojom se, među ostalim:

- proširuje područje primjene minisustava „sve na jednom mjestu” na sve vrste usluga, kao i na prodaju robe na daljinu unutar Zajednice i prodaju na daljinu robe uvezene iz trećih područja ili trećih zemalja, što minisustav „sve na jednom mjestu” (sustav MOSS) pretvara u sustav „sve na jednom mjestu” (sustav OSS);
- uvode posebne odredbe koje se primjenjuju na porezne obveznike koji omogućuju određene isporuke koje obavljaju drugi porezni obveznici upotrebom elektroničkog sučelja, kao što je mjesto trgovanja, platforma, portal ili slično sredstvo.

Cilj je ovog prijedloga utvrditi detaljna provedbena pravila potrebna za potporu tim izmjenama Direktive o PDV-u koje se primjenjuju od 1. siječnja 2021. To se postiže izmjenom Provedbene uredbe o PDV-u.

• Dosljednost s postojećim odredbama politike u određenom području

Ovim se prijedlogom utvrđuju detaljne odredbe potrebne za provedbu Direktive o PDV-u u e-trgovini, koja je dio Akcijskog plana o PDV-u⁴.

¹ Direktiva Vijeća 2006/112/EZ od 28. studenoga 2006. o zajedničkom sustavu poreza na dodanu vrijednost (SL L 347, 11.12.2006., str. 1.).

² Provedbena uredba Vijeća (EU) br. 282/2011 od 15. ožujka 2011. o utvrđivanju provedbenih mjera za Direktivu 2006/112/EZ o zajedničkom sustavu poreza na dodanu vrijednost (preinaka) (SL L 77, 23.3.2011., str. 1.).

³ Direktiva Vijeća (EU) 2017/2455 od 5. prosinca 2017. o izmjeni Direktive 2006/112/EZ i Direktive 2009/132/EZ u pogledu određenih obveza u vezi s porezom na dodanu vrijednost za isporuku usluga i prodaju robe na daljinu (SL L 348, 29.12.2017., str. 7.).

⁴ COM (2016) 148 final – „Put k jedinstvenom području PDV-a – vrijeme je za donošenje odluka”

- **Dosljednost u odnosu na druge politike Unije**

Uz Akcijski plan o PDV-u, Direktiva o PDV-u u e-trgovini označena je kao ključna inicijativa u Strategiji jedinstvenog digitalnog tržišta⁵ kao i u Strategiji jedinstvenog tržišta⁶ i Akcijskom planu za e-upravu⁷.

2. PRAVNA OSNOVA, SUPSIDIJARNOST I PROPORCIONALNOST

- **Pravna osnova**

Prijedlog se temelji na članku 397. Direktive o PDV-u. U tom je članku predviđeno da Vijeće jednoglasno i na prijedlog Komisije donosi mjere potrebne za provedbu te direktive.

- **Supsidijarnost (za neisključivu nadležnost)**

Prijedlogom se mijenjaju detaljne odredbe utvrđene Provedbenom uredbom o PDV-u potrebne za pravilno funkcioniranje minisustava „sve na jednom mjestu” nakon proširenja njegova područja primjene. Funkcioniranje sustava „sve na jednom mjestu” oslanja se na IT sustav na razini cijelog EU-a kojim se omogućuje elektronička razmjena informacija o registraciji i prijavi PDV-a među državama članicama, koja se mora temeljiti na usklađenim detaljnim pravnim odredbama. Nadalje, njime se provode odredbe iz Direktive o PDV-u u e-trgovini koje se odnose na porezne obveznike koji omogućuju isporuku robe ili usluga upotrebom elektroničkog sučelja kao što je mjesto trgovanja, platforma, portal ili slično sredstvo. Sve države članice moraju na usklađen način primjenjivati te odredbe kako se ne bi stvorile rupe u zakonu koje bi mogle prouzročiti gubitke prihoda.

Prijedlog je stoga u skladu s načelom supsidijarnosti.

- **Proporcionalnost**

Ovaj je prijedlog potreban za prilagodbu Provedbene uredbe o PDV-u kako bi se u obzir uzele odredbe Direktive o PDV-u, kako je izmijenjena Direktivom o PDV-u u e-trgovini. Prijedlog je u skladu s načelom proporcionalnosti, tj. ne prelazi ono što je potrebno za postizanje ciljeva Direktive o PDV-u u e-trgovini.

- **Odabir instrumenta**

Prijedlogom se mijenja Provedbena uredba Vijeća (EU) br. 282/2011 o utvrđivanju provedbenih mjera za Direktivu o PDV-u.

3. REZULTATI EX POST EVALUACIJA, SAVJETOVANJA S DIONICIMA I PROCJENE UČINAKA

- **Ex post evaluacija/provjera primjerenosti postojećeg zakonodavstva**

Procjena učinka priložena prijedlogu Komisije koji je rezultirao donošenjem Direktive o PDV-u u e-trgovini sadržavala je evaluaciju minisustava „sve na jednom mjestu” („One Stop Shop”) u kojoj je, među ostalim, naveden niz nedostataka kao što je složenost ispravaka prijave PDV-a za porezne obveznike. Ti su nedostaci uklonjeni u Direktivi o PDV-u, ali je potrebno utvrditi detaljne provedbene odredbe u Provedbenoj uredbi o PDV -u.

⁵ COM(2015) 192 final.

⁶ COM(2015) 550 final.

⁷ COM(2016) 179 final.

- **Savjetovanja s dionicima**

Komisija je provela nekoliko krugova savjetovanja s nadležnim tijelima država članica, i iz reda poreznih uprava i iz reda carinskih uprava, u okviru Skupine o budućnosti PDV-a. Održala je sastanke i sa zainteresiranim poduzećima u okviru Stručne skupine za PDV te ciljane sastanke s predstavnicima elektroničkih sučelja i poštanskim operaterima. Naposljetku, u ožujku 2018. na Malti je održana posebna radionica u okviru programa Fiscalis 2020. na kojoj su predstavnici poreznih i carinskih tijela i iz zainteresiranih poslovnih sektora zajednički raspravljali o pitanjima koja proizlaze iz provedbe Direktive o PDV-u u e-trgovini.

- **Prikupljanje i primjena stručnih znanja**

Nije bilo potrebno obratiti se vanjskim stručnjacima.

- **Procjena učinka**

Predmetne mjere isključivo su tehničke prirode i samo uređuju primjenu odredaba koje je donijelo Vijeće. Stoga nije bilo potrebe za procjenom učinka.

- **Primjerenost propisa i pojednostavljivanje**

Ovim se prijedlogom provodi Direktiva o PDV-u u e-trgovini, koja proširuje područje primjene minisustava „sve na jednom mjestu” na sva prekogranična pružanja usluga od poduzeća prema potrošaču, kao i na prodaju robe na daljinu (i unutar EU-a i iz trećih zemalja ili područja u EU). Minisustav „sve na jednom mjestu” bitno je pojednostavnjenje za predmetne dobavljače jer omogućuje prijavljivanje i plaćanje PDV-a u jednoj državi članici za sve isporuke kupcima u drugim državama članicama. To je posebno važno za MSP-ove za koje su troškovi pridržavanja obveza u vezi s PDV-om relativno bitniji no za velika poduzeća.

4. UTJECAJ NA PRORAČUN

Prijedlog ne utječe na proračun.

5. OSTALI DIJELOVI

- **Planovi provedbe i mehanizmi praćenja, evaluacije i izvješćivanja**

Provedbu će nadgledati Stalni odbor za administrativnu suradnju (SCAC) uz potporu svojeg informatičkog pododbora, Stalnog odbora za informacijsku tehnologiju (SCIT).

- **Detaljno obrazloženje posebnih odredbi prijedloga**

1. Neizravno sudjelovanje dobavljača u otpremi ili prijevozu

Člankom 14. stavkom 4. Direktive o PDV-u, kako je izmijenjena Direktivom o PDV-u u e-trgovini, definirane su „prodaja robe na daljinu unutar Zajednice” i „prodaja na daljinu robe uvezene iz trećih područja ili trećih zemalja”. Te definicije obuhvaćaju i isporuke robe ako dobavljač neizravno sudjeluje u isporuci ili prijevozu kupcu. Kako bi se osigurala ispravna i jedinstvena primjena tih definicija, potrebno je definirati značenje pojma „neizravno”. Taj je pojam dosad bio razjašnjen samo u smjernicama Odbora za PDV. Prijedlogom se u Provedbenu uredbu o PDV-u unosi tekst tih smjernica kako bi se ojačala pravna sigurnost i za gospodarske subjekte i za porezne uprave (članak 1. točka 1. podtočka (b), dodavanje novog članka 5.a Uredbi).

2. Odredbe o elektroničkim sučeljima

Člancima 14.a i 242.a Direktive o PDV-u, kako je izmijenjena Direktivom o PDV-u u e-trgovini, uvode se posebne odredbe za elektronička sučelja, kao što su mjesto trgovanja, platforma ili portal, koja omogućuju određene isporuke robe ili usluga koje obavljaju drugi porezni obveznici. U izjavama uključenima u zapisnik Vijeća pri donošenju Direktive o PDV-u u e-trgovini, Vijeće je pozvalo Komisiju da predloži potrebna provedbena pravila za primjenu tih odredaba uzimajući u obzir sljedeće elemente:

- definiciju situacije u kojoj se smatra da porezni obveznik omogućuje prodaju robe ili usluga upotrebom elektroničkog sučelja (to je predloženo u članku 1. točki 1. podtočki (b), dodavanjem u navedenu uredbu novog članka 5.b i u točki 4. dodavanjem novog članka 54.b u tu uredbu),
- trebalo bi navesti posebne odredbe o uvjetima za određivanje trenutka prihvatanja uplate kako bi se odredilo u kojem poreznom razdoblju porezni obveznici koji omogućuju isporuku robe u Zajednici upotrebom elektroničkog sučelja ili porezni obveznici koji se koriste posebnom odredbom za prodaju na daljinu robe iz trećih područja ili trećih zemalja moraju prijaviti svoje isporuke (to je određeno u članku 1. točki 3., dodavanjem u Uredbu novog poglavlja V.a i članka 41.a i u točki 5. dodavanjem u Uredbu novog članka 61.b),
- vrstu informacija koje se trebaju čuvati u evidencijama poreznih obveznika koji omogućuju isporuke robe i usluga u Zajednici upotrebom elektroničkog sučelja; trebalo bi voditi računa o tome koje su informacije dostupne takvim poreznim obveznicima, relevantne za porezne uprave i razmjerne svrsi te odredbe, kao i o potrebi usklađivanja s Općom uredbom o zaštiti podataka (EU) 2016/679 (vidjeti članak 1. točku (4), kojom se u Uredbu dodaje novi odjeljak 1.a i članak 54.c.).

Na temelju razgovora s tijelima država članica i poduzećima, člankom 1. točkom 1. podtočkom (b) umeće se novi članak 5.c. u Provedbenu uredbu o PDV -u u kojem se navodi da:

- ako se smatra da je elektroničko sučelje samo primilo i isporučilo robu, ne smatra se odgovornim za plaćanje bilo kojeg iznosa PDV-a koji premašuje PDV koji je prijavilo i platilo na prodaju izvršenu upotrebom elektroničkog sučelja; takva je odredba potrebna kako bi se državama članicama omogućilo da oslobode elektronička sučelja od dodatnog plaćanja PDV-a kad ona ovise o informacijama koje je dostavio dobavljač koji prodaje robu upotrebom elektroničkog sučelja te kad mogu dokazati da su postupala u dobroj vjeri,
- smatra se da je svaki dobavljač koji prodaje robu upotrebom sučelja porezni obveznik, a svaki njegov kupac osoba koja nije porezni obveznik; ta pretpostavka oslobađa sučelje od tereta dokazivanja statusa prodavatelja i kupca.

3. Odredbe koje se odnose na proširenje područja primjene sustava „sve na jednom mjestu” (članak 1. točka 5., kojom se zamjenjuje odjeljak 2. u poglavlju XI. Provedbene uredbe o PDV-u)

Većinom tih odredaba ažurira se odjeljak 2. u poglavlju XI. Provedbene uredbe o PDV-u, kojim se utvrđuju provedbene odredbe potrebne za pravilno funkcioniranje minisustava „sve na jednom mjestu” nakon proširenja njegova područja primjene.

Uz to, kao rezultat savjetovanja s dionicima, predlaže se niz promjena koje nadilaze puko usklađivanje tih odredbi s proširenjem područja primjene minisustava „sve na jednom mjestu”. Te se promjene odnose na sljedeća pitanja:

- (a) člankom 369.q. Direktive o PDV -u, kako je izmijenjena Direktivom o PDV-u u e-trgovini, predviđa se da država članica identifikacije dodjeljuje identifikacijski broj posredniku koji djeluje u ime i za račun poreznog obveznika koji se služi minisustavom „sve na jednom mjestu” za prodaju na daljinu robe uvezene iz trećih područja ili trećih zemalja; članku 57.e Provedbene uredbe o PDV-u dodaje se drugi stavak u kojem se objašnjava da je taj identifikacijski broj odobrenje koje mu omogućuje da djeluje kao posrednik te da ga posrednik ne može upotrijebiti za prijavu PDV-a na oporezive transakcije;
- (b) člankom 57.g Provedbene uredbe o PDV-u propisuje se da se, u slučajevima u kojima se porezni obveznik dobrovoljno prestane koristiti minisustavom „sve na jednom mjestu”, neovisno o tome nastavlja li pružati robu ili usluge koji mogu biti prihvatljivi za korištenje tom uslugom, on isključuje iz minisustava „sve na jednom mjestu” u svim državama članicama na dva kalendarska tromjesečja; ta se odredba uklanja jer je države članice ne smatraju korisnom i jer bi mogla stvoriti dodatno opterećenje za dotične porezne obveznike;
- (c) Direktivom o PDV-u u e-trgovini omogućuje se ispravljanje prethodnih prijava PDV-a u sustavu „sve na jednom mjestu” u roku od tri godine umjesto da se ponovno podnosi prijava za porezno razdoblje na koje se ti ispravci odnose, kao što je slučaj s minisustavom „sve na jednom mjestu”; međutim, Direktivom o PDV-u u e-trgovini nije utvrđeno kako bi se od 2021. morale ispravljati prijave koji se odnose na porezna razdoblja prije 1. siječnja 2021.; kako bi se ograničio utjecaj na IT sustave prouzročen prelaskom s jednog sustava na drugi, bolje je zadržati postojeći sustav za ispravke prijava PDV-a u minisustavu „sve na jednom mjestu” koji se odnose na razdoblja od četvrtog tromjesečja 2017. do četvrtog tromjesečja 2020; prijedlogom se u skladu s tim mijenja članak 61. Provedbene uredbe o PDV-u;
- (d) u okviru sustava „sve na jednom mjestu” ispravci prethodne prijave PDV-a morat će se podnijeti u naknadnoj prijavi; nakon podnošenja konačne prijave PDV-a porezni obveznik koji je isključen iz sustava „sve na jednom mjestu” na temelju članka 61.a Provedbene uredbe o PDV-u više neće moći podnijeti naknadne prijave PDV-a; zbog toga se prijedlogom propisuje da se svi ispravci konačne prijave i prethodnih prijava koji su se pojavili nakon podnošenja konačne prijave rješavaju izravno s poreznim tijelima predmetne države članice potrošnje.
- (e) Evidencija koju vodi porezni obveznik koji koristi minisustav „sve na jednom mjestu” trenutačno uključuje ime kupca ako je ono poznato poreznom obvezniku. Budući da se te informacije moraju čuvati samo ako su dostupne, a nisu potrebne za određivanje u kojoj je državi članici isporuka oporeziva i usto otvaraju pitanja zaštite osobnih podataka, one više nisu uključene u evidencije koje vode porezni obveznici koji se koriste sustavom „sve na jednom mjestu” navedene u članku 63.c Provedbene uredbe o PDV-u. Dodatne informacije o povratu robe i pošiljaka ili brojevima transakcija uključene su u članak 63.c kako bi se olakšao nadzor nad tim operacijama.

4. Ostale odredbe

Članak 14. briše se nakon što je Direktivom o PDV-u u e-trgovini izbrisan članak 34. Direktive o PDV-u (članak 1. točka (2)).

Člankom 2. propisuje se da se mjere primjenjuju od 1. siječnja 2021., što je datum primjene relevantnih odredaba Direktive o PDV-u u e-trgovini koje se provode ovim prijedlogom. Nadalje, njime se predviđa mogućnost da se porezni obveznici od 1. listopada 2020. registriraju u sustavu „sve na jednom mjestu” kako bi se njime mogli koristiti od 1. siječnja 2021.

Prijedlog

PROVEDBENE UREDBE VIJEĆA

o izmjeni Provedbene uredbe (EU) br. 282/2011 u pogledu isporuka robe ili usluga omogućenih upotrebom elektroničkih sučelja te posebnih odredbi za porezne obveznike koji isporučuju usluge osobama koje nisu porezni obveznici ili prodaju robu na daljinu i obavljaju određene isporuke robe na domaćem tržištu

VIJEĆE EUROPSKE UNIJE,

uzimajući u obzir Ugovor o funkcioniranju Europske unije,

uzimajući u obzir Direktivu Vijeća 2006/112/EZ od 28. studenoga 2006. o zajedničkom sustavu poreza na dodanu vrijednost¹, a posebno njezin članak 397.,

uzimajući u obzir prijedlog Europske komisije,

budući da:

- (1) Direktiva Vijeća 2006/112/EZ² izmijenjena je Direktivom Vijeća (EU) 2017/2455³ kojom je, među ostalim, područje primjene posebnih odredbi za porezne obveznike koji nemaju poslovni nastan, a isporučuju telekomunikacijske usluge, usluge radijskog i televizijskog emitiranja ili elektroničke usluge osobama koje nisu porezni obveznici prošireno na sve vrste usluga, kao i na prodaju robe na daljinu unutar Zajednice i prodaju na daljinu robe uvezene iz trećih područja ili trećih zemalja. Direktivom Vijeća (EU) 2017/2455 uvode se i posebne odredbe koje se primjenjuju na porezne obveznike koji omogućuju određene isporuke koje obavljaju drugi porezni obveznici upotrebom elektroničkog sučelja, kao što je mjesto trgovanja, platforma, portal ili slično sredstvo.
- (2) Detaljne odredbe za primjenu tih posebnih odredbi utvrđenih u Provedbenoj uredbi Vijeća (EU) br. 282/2011⁴ trebalo bi ažurirati nakon proširenja njihova područja primjene.
- (3) Definicije „prodaja robe na daljinu unutar Zajednice” i „prodaja na daljinu robe uvezene iz trećih područja ili trećih zemalja” iz Direktive 2006/112/EZ obuhvaćaju i isporuke robe u slučajevima kad dobavljač neizravno sudjeluje u isporuci ili prijevozu kupcu. Stoga je, kako bi se osigurala ispravna i ujednačena primjena tih definicija u državama članicama i poboljšala pravna sigurnost i za gospodarske subjekte i za porezne uprave, u tom kontekstu potrebno pojasniti i definirati značenje pojma „neizravno”.

¹ SL L 347, 11.12.2006., str. 1.

² Direktiva Vijeća 2006/112/EZ od 28. studenoga 2006. o zajedničkom sustavu poreza na dodanu vrijednost (SL L 347, 11.12.2006., str. 1.).

³ Direktiva Vijeća (EU) 2017/2455 od 5. prosinca 2017. o izmjeni Direktive 2006/112/EZ i Direktive 2009/132/EZ u pogledu određenih obveza u vezi s porezom na dodanu vrijednost za isporuku usluga i prodaju robe na daljinu (SL L 348, 29.12.2017., str. 7.).

⁴ Provedbena uredba Vijeća (EU) br. 282/2011 od 15. ožujka 2011. o utvrđivanju provedbenih mjera za Direktivu 2006/112/EZ o zajedničkom sustavu poreza na dodanu vrijednost (SL L 77, 23.3.2011., str. 1.).

- (4) Kako bi se u državama članicama osigurala jedinstvena primjena odredbi koje se odnose na porezne obveznike koji omogućuju isporuku robe i usluga u Zajednici i kako bi se poboljšala pravna sigurnost za porezne obveznike koji su obveznici poreza na dodanu vrijednost (PDV) i za porezne uprave koje provode ta pravila, potrebno je dodatno definirati značenje pojma „omogućuje” i pojasniti kada se ne smatra da porezni obveznik omogućuje isporuku robe ili usluga upotrebom elektroničkog sučelja.
- (5) Kako bi se osigurala jedinstvena primjena pravila o PDV-u potrebno je jasno definirati trenutak kada se može smatrati da je uplata koju je kupac doznačio prihvaćena kako bi se utvrdilo u kojem se poreznom razdoblju moraju prijaviti isporuke koje obavljaju porezni obveznici koji omogućuju isporuku robe u Zajednici upotrebom elektroničkog sučelja ili bilo koji porezni obveznici koji se koriste tom posebnom odredbom za prodaju na daljinu robe iz trećih područja ili trećih zemalja.
- (6) Potrebno je odrediti koje se vrste informacija trebaju čuvati u evidencijama poreznih obveznika koji omogućuju isporuke robe i usluga u Zajednici upotrebom elektroničkog sučelja. Pritom bi se trebalo voditi računa o prirodi informacija dostupnih takvim poreznim obveznicima, njihovoj važnosti za porezne uprave i zahtjevu da bi takvo računovodstvo i vođenje evidencije trebalo biti razmjerno kako bi se poštovali prava i obveze utvrđeni u Uredbi (EU) 2016/679 Europskog parlamenta i Vijeća⁵.
- (7) Smatra se da je porezni obveznik koji omogućuje određene isporuke robe u Zajednici upotrebom elektroničkog sučelja primio i isporučio robu i da je dužan platiti PDV na te isporuke. Važno je uzeti u obzir da takav porezni obveznik može ovisiti o točnosti informacija koje dostavljaju dobavljači koji prodaju robu upotrebom elektroničkog sučelja kako bi ispravno prijavio i platio obračunani iznos PDV-a. Stoga je razumno predvidjeti da se takav porezni obveznik ne smatra odgovornim za iznos PDV-a koji premašuje PDV koji je prijavio i platio za te isporuke ako su informacije koje je primio pogrešne i ako može dokazati da to nije znao niti bi se moglo razumno očekivati da je to znao. Time bi se državama članicama trebalo omogućiti oslobađanje tih poreznih obveznika od dodatne obveze u pogledu PDV-a ako oni postupaju u dobroj vjeri.
- (8) Kako bi se smanjilo administrativno opterećenje poreznih obveznika koji omogućuju određene isporuke robe u Zajednici upotrebom elektroničkog sučelja, primjereno ih je osloboditi tereta dokazivanja statusa prodavatelja i kupca. Stoga bi trebalo uvesti određene oborive pretpostavke prema kojima se dobavljači koji prodaju robu upotrebom tog elektroničkog sučelja smatraju poreznim obveznicima, a njihovi kupci osobama koje nisu porezni obveznici.
- (9) Kako bi se izbjegla sumnja, potrebno je navesti da identifikacijski broj dodijeljen posredniku koji djeluje u ime i za račun poreznog obveznika koji upotrebljava odredbu za uvoz predstavlja odobrenje koji mu omogućuje da djeluje kao posrednik i da ga posrednik ne može upotrijebiti za prijavu PDV-a na oporezive transakcije koje obavlja sam.
- (10) Odredbu kojom se isključuje porezni obveznik koji dobrovoljno prestane upotrebljavati tu posebnu odredbu tijekom razdoblja od dva kalendarska tromjesečja

⁵ Uredba (EU) 2016/679 Europskog parlamenta i Vijeća od 27. travnja 2016. o zaštiti pojedinaca u vezi s obradom osobnih podataka i o slobodnom kretanju takvih podataka te o stavljanju izvan snage Direktive 95/46/EZ (Opća uredba o zaštiti podataka) (SL L 119, 4.5.2016., str. 1.).

države članice ne smatraju korisnom, a ta odredba može dodatno opteretiti predmetne porezne obveznike. Tu odredbu stoga treba ukloniti.

- (11) Kako bi se ograničio utjecaj promjene načina na koji treba izvršiti ispravke prethodne prijave PDV-a u okviru posebne odredbe na informatičke sustave, poželjno je predvidjeti da se ispravci prijave PDV-a koji se odnose na porezno razdoblje koje prethodi datumu od kojeg države članice trebaju primjenjivati nacionalne mjere kako bi se uskladile s člancima 2. i 3. Direktive (EU) 2017/2455 moraju izvršiti izmjenama te prijave. Osim toga, s obzirom na to da će se za porezna razdoblja nakon 1. siječnja 2021. ispravci prijašnjih prijava PDV-a morati podnijeti u naknadnoj prijavi, porezni obveznici isključeni iz posebnih odredbi ne bi više mogli podnositi ispravke u naknadnoj prijavi. Stoga je potrebno predvidjeti da se takvi ispravci rješavaju izravno s poreznim tijelima predmetnih država članica potrošnje.
- (12) S obzirom na to da se ime kupca mora čuvati u evidenciji poreznog obveznika koji se koristi posebnom odredbom samo ako je poznato tom poreznom obvezniku i nije potrebno za određivanje države članice u kojoj isporuka podliježe PDV-u, a moglo bi se postaviti pitanje zaštite osobnih podataka, više nije potrebno navoditi ime kupca u evidenciji koju vodi porezni obveznik koji se koristi posebnom odredbom. Međutim, kako bi se olakšao nadzor nad isporukama robe obuhvaćenima posebnom odredbom, potrebno je među informacije koje čuvaju porezni obveznici uključiti informacije o povratu robe i pošiljke ili o brojevima transakcija.
- (13) Provedbenu uredbu (EU) br. 282/2011 trebalo bi stoga na odgovarajući način izmijeniti,

DONIJELO JE OVU UREDBU:

Članak 1.

Provedbena uredba (EU) br. 282/2011 mijenja se kako slijedi:

1. poglavlje IV. mijenja se kako slijedi:
 - (a) naslov poglavlja IV. zamjenjuje se sljedećim:

„OPOREZIVE TRANSAKCIJE

(GLAVA IV. DIREKTIVE 2006/112/EZ)

ODJELJAK 1.

Isporuka robe

(članci od 14. do 19. Direktive 2006/112/EZ)

- (b) umeću se sljedeći članci 5.a, 5.b i 5.c:

„Članak 5.a

Za potrebe primjene članka 14. stavka 4. Direktive 2006/112/EZ smatra se da je robu otpremio ili prevezao dobavljač ili je to obavljeno u njegovo ime, uključujući ako dobavljač neizravno sudjeluje u otpremi ili prijevozu robe, u sljedećim slučajevima:

- (a) ako dobavljač podugovara prijevoz ili otpremu robe s trećom osobom koja robu dostavlja kupcu;

- (b) ako otpremu ili prijevoz robe obavlja treća osoba, ali dobavljač snosi potpunu ili djelomičnu odgovornost za dostavu robe kupcu;
- (c) ako dobavljač izdaje račun i naplaćuje naknade za prijevoz od kupca i zatim ih uplaćuje trećoj osobi koja će organizirati otpremu ili prijevoz robe;
- (d) ako dobavljač na bilo koji način kupcu promiče usluge dostave koje pruža treća osoba, uspostavlja kontakt između kupca i treće osobe ili na drugi način trećoj osobi pruža informacije potrebne za dostavu robe potrošaču.

Međutim, ne smatra se da je robu otpremio ili prevezao dobavljač ili je to obavljeno u njegovo ime ako kupac prevozi robu sam ili ako kupac organizira dostavu robe s trećom osobom, a dobavljač ne utječe ni izravno ni neizravno na obavljanje ili pomoć u organizaciji otpreme ili prijevoza te robe.

Članak 5.b

Za potrebe primjene članka 14.a Direktive 2006/112/EZ pojam „omogućuje” znači upotreba elektroničkog sučelja koje kupcu i dobavljaču, koji prodaje robu upotrebom elektroničkog sučelja, omogućuje međusobno povezivanje koje rezultira isporukom robe tom kupcu upotrebom tog elektroničkog sučelja.

Međutim, porezni obveznik ne omogućuje isporuku robe ako su ispunjene sljedeće pretpostavke:

- (a) on ni izravno ni neizravno ne određuje opće uvjete pod kojima se isporučuje roba;
- (b) on ni izravno ni neizravno ne sudjeluje u terećenju kupca u odnosu na izvršenu uplatu;
- (c) on ni izravno ni neizravno ne sudjeluje u naručivanju ili dostavi robe.

Osim toga, članak 14.a. Direktive 2006/112/EZ ne primjenjuje se na poreznog obveznika koji pruža samo bilo što od sljedećeg:

- (a) obradu plaćanja koja se odnose na isporuku robe;
- (b) navođenje ili oglašavanje ponude robe;
- (c) preusmjeravanje ili prijenos kupaca na druga elektronička sučelja gdje se roba nudi na prodaju bez ikakvog dodatnog sudjelovanja u isporuci.

„Članak 5.c

1. Za potrebe primjene članka 14.a Direktive 2006/112/EZ porezni obveznik za kojeg se smatra da je sam primio i isporučio robu nije odgovoran za plaćanje PDV-a u iznosu većem od PDV-a koji je prijavio i platio za te isporuke ako su ispunjene sljedeće pretpostavke:

- (a) porezni obveznik za točnu prijavu i plaćanje PDV-a na te isporuke ovisi o informacijama koje mu pruža dobavljač koji prodaje robu upotrebom elektroničkog sučelja ili koje mu pružaju druge treće osobe;
- (b) informacije koje je porezni obveznik primio su pogrešne;
- (c) porezni obveznik može dokazati da nije znao niti se moglo razumno očekivati da je znao da su te informacije bile netočne.

2. Za primjenu članka 14.a. Direktive 2006/112/EZ pretpostavlja se sljedeće:

- (a) da je osoba koja prodaje robu upotrebom elektroničkog sučelja porezni obveznik;

- (b) da osoba koja kupuje tu robu nije porezni obveznik.

Međutim, porezni obveznik za kojeg se smatra da je primio i isporučio robu može pobiti pretpostavke iz prvog podstavka ako ima informacije koje ih pobijaju.”

- (c) prije članka 6. umeće se sljedeći naslov:

„ODJELJAK 2.

Isporuka usluga

(članci od 24. do 29. Direktive 2006/112/EZ)”;

2. briše se članak 14.;
3. umeće se sljedeće poglavlje V.a:

„POGLAVLJE V.a

OPOREZIVI DOGAĐAJ I OBVEZA OBRAČUNA PDV-a

(GLAVA VI. DIREKTIVE 2006/112/EZ)

Članak 41.a

Za potrebe primjene članka 66.a. Direktive 2006/112/EZ trenutak prihvatanja uplate znači trenutak kad dobavljač koji prodaje robu upotrebom elektroničkog sučelja primi potvrdu o uplati ili poruku o odobrenju uplate ili preuzetu obvezu za plaćanje od kupca ili kad je navedeno primljeno u njegovo ime, neovisno o tome kad je izvršena stvarna uplata.”;

4. u poglavlju X. umeće se sljedeći odjeljak 1.a:

„ODJELJAK 1.a

Računovodstvo

(članci od 241. do 249. Direktive 2006/112/EZ)

Članak 54.b

1. Za potrebe primjene članka 242.a Direktive 2006/112/EZ pojam „omogućuje” znači upotrebu elektroničkog sučelja kako bi se i kupcu i dobavljaču koji prodaje robu ili isporučuje usluge upotrebom elektroničkog sučelja omogućilo međusobno povezivanje koje rezultira isporukom robe ili usluga tom kupcu upotrebom tog elektroničkog sučelja.

Međutim, pojam „omogućuje” ne obuhvaća isporuku robe i usluga ako su ispunjene sljedeće pretpostavke:

- (a) porezni obveznik ni izravno ni neizravno ne određuje opće uvjete isporuke;
- (b) porezni obveznik ni izravno ni neizravno ne sudjeluje u terećenju kupca u odnosu na izvršenu uplatu;
- (c) porezni obveznik ni izravno ni neizravno ne sudjeluje u naručivanju ili dostavi robe.
- (d) porezni obveznik ni izravno ni neizravno ne sudjeluje u isporuci usluge.

2. Za potrebe primjene članka 242.a. Direktive 2006/112/EZ, pojam „omogućuje” ne obuhvaća slučajeve kada porezni obveznik pruža samo jedno od sljedećeg:

- (a) obradu plaćanja koja se odnose na isporuku;
- (b) navođenje ili oglašavanje ponude robe ili usluga;
- (c) preusmjeravanje ili prijenos kupaca na druga elektronička sučelja gdje se roba ili usluge nude na prodaju bez ikakvog dodatnog sudjelovanja u isporuci.

Članak 54.c

1. Porezni obveznik iz članka 242.a. Direktive 2006/112/EZ mora voditi sljedeće evidencije u odnosu na isporuke ako se smatra da je sam primio i isporučio robu u skladu s člankom 14.a. Direktive 2006/112/EZ ili ako sudjeluje u isporuci elektronički isporučenih usluga pri kojoj se pretpostavlja da djeluje u svoje ime u skladu s člankom 9.a ove Uredbe:

- (a) evidencije iz članka 63.c ove Uredbe ako je porezni obveznik odabrao primjenu jedne od posebnih odredbi iz glave XII. poglavlja 6. Direktive 2006/112/EZ;
- (b) evidencije iz članka 242. Direktive 2006/112/EZ ako porezni obveznik nije odabrao primjenu jedne od posebnih odredbi iz glave XII. poglavlja 6. Direktive 2006/112/EZ;

2. Porezni obveznik iz članka 242.a Direktive 2006/112/EZ mora čuvati sljedeće informacije u pogledu isporuka koje nisu navedene u stavku 1.:

- (a) ime i adresu dobavljača čije se isporuke omogućuju upotrebom elektroničkog sučelja te sljedeće ako mu je poznato:
 - i. elektroničku adresu ili internetsku stranicu dobavljača;
 - ii. identifikacijski broj za PDV ili nacionalni porezni broj dobavljača;
 - iii. broj bankovnog računa ili broj virtualnog računa dobavljača.
 - (b) opis robe, njezinu vrijednost i, ako su poznata, mjesta na kojima otprema ili prijevoz robe završava zajedno s vremenom isporuke;
 - (c) opis usluga, njihova vrijednost i, ako su poznate, informacije za utvrđivanje mjesta isporuke i vremena isporuke.”;
5. u poglavlju XI. odjeljak 2. zamjenjuje se sljedećim:

„ODJELJAK 2.

Posebne odredbe za porezne obveznike koji isporučuju usluge osobama koje nisu porezni obveznici ili prodaju robu na daljinu i obavljaju određene isporuke robe na domaćem tržištu

(članci od 358. do 369.x Direktive 2006/112/EZ)

Pododjeljak 1.

Definicije

Članak 57.a

Za potrebe ovog odjeljka primjenjuju se sljedeće definicije:

1. „odredba za ne-Uniju” znači posebna odredba za usluge koje isporučuju porezni obveznici koji nemaju poslovni nastan unutar Zajednice, kako je utvrđeno u glavi XII. poglavlju 6. odjeljku 2. Direktive 2006/112/EZ;
2. „odredba za Uniju” znači posebna odredba za prodaju robe na daljinu unutar Zajednice, za isporuke robe unutar države članice koje obavljaju elektronička sučelja koja omogućuju te isporuke i za usluge koje isporučuju porezni obveznici koji imaju poslovni nastan unutar Zajednice, ali nemaju poslovni nastan u državi članici potrošnje, kako je utvrđeno u glavi XII. poglavlju 6. odjeljku 3. Direktive 2006/112/EZ;
3. „odredba za uvoz” znači posebna odredba za prodaju na daljinu robe uvezene iz trećih područja ili trećih zemalja, kako je utvrđeno u glavi XII. poglavlju 6. odjeljku 4. Direktive 2006/112/EZ;
4. „posebna odredba” znači, ovisno o kontekstu, „odredba za ne-Uniju”, „odredba za Uniju” ili „odredba za uvoz”;
5. „porezni obveznik” znači porezni obveznik iz članka 359. Direktive 2006/112/EZ kojem je dopuštena upotreba odredbe za ne-Uniju, porezni obveznik iz članka 369.b te direktive kojem je dopuštena upotreba odredbe za Uniju ili porezni obveznik iz članka 369.m te direktive kojem je dopuštena upotreba odredbe za uvoz;
6. „posrednik” znači osoba definirana u članku 369.l točki 2. Direktive 2006/112/EZ.

Pododjeljak 2.

Primjena odredbe za Uniju

„Članak 57.b

1. Ako porezni obveznik koji upotrebljava odredbu za Uniju ima poslovni nastan unutar Zajednice, država članica identifikacije je država članica u kojoj porezni obveznik ima poslovni nastan.

Ako porezni obveznik koji upotrebljava odredbu za Uniju ima poslovni nastan izvan Zajednice, ali ima više od jedne stalne poslovne jedinice unutar Zajednice, tada kao državu članicu identifikacije, u skladu s člankom 369.a drugim stavkom Direktive 2006/112/EZ, može odabrati bilo koju državu članicu u kojoj ima stalnu poslovnu jedinicu.

2. Ako porezni obveznik koji nema poslovni nastan u Zajednici upotrebljava odredbu za Uniju za prodaju robe, država članica identifikacije je država članica iz koje se roba otprema ili prevozi. Ako se roba otprema ili prevozi iz više država članica, on može odabrati bilo koju državu članicu iz koje se roba otprema ili prevozi kao državu članicu identifikacije, u skladu s člankom 369.a drugim stavkom Direktive 2006/112/EZ.

Pododjeljak 3.

Područje primjene odredbe za Uniju

Članak 57.c

Odredba za Uniju ne primjenjuje se na usluge koje se isporučuju u državama članicama u kojima porezni obveznik ima poslovni nastan ili stalnu poslovnu jedinicu. Isporučka tih usluga

prijavljuje se nadležnim poreznim tijelima te države članice u prijavi PDV-a kako je propisano člankom 250. Direktive 2006/112/EZ.

Pododjeljak 4.

Identifikacija

Članak 57.d

1. Ako porezni obveznik obavijesti državu članicu identifikacije da namjerava upotrebljavati odredbu za ne-Uniju ili odredbu za Uniju, ta se posebna odredba primjenjuje od prvog dana sljedećeg kalendarskog tromjesečja.

Međutim, ako se prva isporuka robe ili usluga koju će obuhvatiti odredba za ne-Uniju ili odredba za Uniju izvrši prije datuma navedenog u prvom stavku, tada se posebna odredba primjenjuje od datuma te prve isporuke pod uvjetom da porezni obveznik obavijesti državu članicu identifikacije o početku svojih aktivnosti obuhvaćenih tom odredbom najkasnije desetog dana mjeseca koji slijedi nakon te prve isporuke.

2. Ako porezni obveznik ili posrednik koji djeluje u njegovo ime obavijesti državu članicu identifikacije da namjerava upotrebljavati odredbu za uvoz, ta se posebna odredba primjenjuje od dana kad je poreznom obvezniku ili posredniku dodijeljen pojedinačni identifikacijski broj za PDV za odredbu za uvoz, kako je utvrđeno u članku 369.q stavcima 1. i 3. Direktive 2006/112/EZ.

Članak 57.e

Država članica identifikacije identificira poreznog obveznika koji primjenjuje odredbu za Uniju na temelju njegova identifikacijskog broja za PDV iz članaka 214. i 215. Direktive 2006/112/EZ.

Pojedinačni identifikacijski broj dodijeljen posredniku u skladu s člankom 369.q stavkom 2. Direktive 2006/112/EZ omogućuje mu da djeluje kao posrednik u ime poreznih obveznika koji upotrebljavaju odredbu za uvoz. Međutim, posrednik ne može upotrijebiti taj broj za prijavu PDV-a na oporezive transakcije.

Članak 57.f

1. Ako porezni obveznik koji upotrebljava odredbu za Uniju prestane ispunjavati uvjete utvrđene člankom 369.a stavkom prvim točkom 2. Direktive 2006/112/EZ, država članica u kojoj je bio prethodno identificiran prestaje biti država članica identifikacije.

Međutim, ako taj porezni obveznik i dalje ispunjava uvjete za primjenu te posebne odredbe, navodi državu članicu u kojoj ima poslovni nastan ili, ako se njegov poslovni nastan ne nalazi unutar Zajednice, državu članicu u kojoj ima stalnu poslovnu jedinicu kao novu državu članicu identifikacije kako bi nastavio upotrebljavati tu odredbu. Ako porezni obveznik koji upotrebljava odredbu za Uniju za isporuku robe nema poslovni nastan u Zajednici, on kao novu državu članicu identifikacije navodi državu članicu iz koje otprema ili prevozi robu.

Ako se država članica identifikacije promijeni u skladu s drugim podstavkom, ta se promjena primjenjuje od datuma na koji porezni obveznik prestane imati sjedište poslovanja ili stalni poslovni nastan u državi članici koja je prethodno navedena kao država članica identifikacije

ili od datuma na koji taj porezni obveznik prestaje otpremati ili prevoziti robu iz te države članice.

2. Ako porezni obveznik koji upotrebljava odredbu za uvoz ili posrednik koji djeluje u njegovo ime prestane ispunjavati uvjete utvrđene u članku 369.1 drugom stavku točki 3. podtočkama od (b) do (e) Direktive 2006/112/EZ, država članica u kojoj je identificiran porezni obveznik ili njegov posrednik prestaje biti država članica identifikacije.

Međutim, ako taj porezni obveznik ili njegov posrednik i dalje ispunjava uvjete za primjenu te posebne odredbe, navodi državu članicu u kojoj ima poslovni nastan ili, ako se njegov poslovni nastan ne nalazi unutar Zajednice, državu članicu u kojoj ima stalnu poslovnu jedinicu kao novu državu članicu identifikacije kako bi nastavio upotrebljavati tu odredbu.

U slučaju promjene države članice identifikacije u skladu s drugim podstavkom ta se promjena primjenjuje od datuma na koji porezni obveznik ili njegov posrednik prestane imati sjedište poslovanja ili stalnu poslovnu jedinicu u državi članici koja je bila prethodno navedena kao država članica identifikacije.

Članak 57.g

1. Porezni obveznik koji primjenjuje odredbu za ne-Uniju ili odredbu za Uniju ima pravo prestati upotrebljavati te posebne odredbe neovisno o tome isporučuje li i dalje robu ili usluge koje se mogu obuhvatiti tim posebnim odredbama. Porezni obveznik obavješćuje državu članicu identifikacije najkasnije 15 dana prije isteka kalendarskog tromjesečja koje prethodi kalendarskom tromjesečju u kojem namjerava prestati upotrebljavati tu odredbu. Prestanak upotrebe proizvodi učinke prvog dana sljedećeg kalendarskog tromjesečja.

Obveze u pogledu PDV-a na isporuke robe ili usluga koje nastanu nakon datuma na koji je prestanak primjene stupio na snagu podmiruju se izravno poreznim tijelima dotične države članice potrošnje.

2. Porezni obveznik koji upotrebljava odredbu za uvoz može prestati upotrebljavati tu odredbu neovisno o tome nastavlja li obavljati prodaju na daljinu robe uvezene iz trećih područja ili trećih zemalja. Porezni obveznik obavješćuje državu članicu identifikacije najkasnije 15 dana prije isteka mjeseca koji prethodi mjesecu u kojem namjerava prestati upotrebljavati tu odredbu. Prestanak upotrebe proizvodi učinke od prvog dana sljedećeg mjeseca i poreznom se obvezniku više ne smije dopustiti da upotrebljava odredbu za isporuke izvršene od tog dana.

Pododjeljak 5.

Obveze izvješćivanja

Članak 57.h

1. Najkasnije deseti dan sljedećeg mjeseca porezni obveznik ili posrednik koji djeluje u njegovo ime elektroničkim putem obavješćuje državu članicu identifikacije o sljedećem:
 - (a) prestanku svojih aktivnosti koje su obuhvaćene posebnom odredbom;
 - (b) svim promjenama svojih aktivnosti koje su obuhvaćene posebnom odredbom zbog kojih više ne ispunjava uvjete potrebne za primjenu te posebne odredbe;

- (c) svim promjenama informacija koje je prethodno dostavio državi članici identifikacije.
2. Ako se država članica identifikacije promijeni u skladu s člankom 57.f, porezni obveznik ili posrednik koji djeluje u njegovo ime najkasnije desetog dana mjeseca nakon promjene poslovnog nastana obavješćuje o promjeni obje relevantne države članice. Novoj državi članici identifikacije dostavlja podatke o registraciji koji se zahtijevaju kada porezni obveznik prvi put upotrijebi posebnu odredbu.

Pododjeljak 6.

Isključenje

Članak 58.

1. Ako porezni obveznik koji upotrebljava jednu od posebnih odredbi ispunjava jedan ili više kriterija za isključenje, utvrđenih u članku 369.e, ili za brisanje iz identifikacijskog registra, utvrđenih u članku 363. ili članku 369.r stavcima 1. i 3. Direktive 2006/112/EZ, država članica identifikacije isključuje tog poreznog obveznika iz te odredbe.

Samo država članica identifikacije smije isključiti poreznog obveznika iz jedne od posebnih odredbi.

Država članica identifikacije odluku o isključenju ili brisanju temelji na svim raspoloživim informacijama, uključujući i one koje su joj dostavile druge države članice.

2. Isključenje poreznog obveznika iz odredbe za ne-Uniju ili odredbe za Uniju proizvodi učinke od prvog dana kalendarskog tromjesečja nakon dana kad je poreznom obvezniku elektroničkim putem poslana odluka o isključenju. Ako je, međutim, isključenje posljedica promjene sjedišta poslovanja ili stalne poslovne jedinice ili mjesta iz kojeg počinje isporuka ili prijevoz robe, ono proizvodi učinke od datuma navedene promjene.
3. Isključenje poreznog obveznika iz odredbe za uvoz proizvodi učinke od prvog dana mjeseca koji slijedi nakon dana kad je poreznom obvezniku elektroničkim putem poslana odluka o isključenju, osim u sljedećim slučajevima:
- (a) ako je isključenje posljedica promjene sjedišta poslovanja ili stalne poslovne jedinice, ono proizvodi učinke od datuma te promjene;
- (b) ako je isključenje posljedica njegova ustrajnog nepridržavanja pravila te odredbe, isključenje proizvodi učinke sljedećeg dana od dana kad je poreznom obvezniku elektroničkim putem poslana odluka o isključenju.
4. Osim u slučaju obuhvaćenom točkom (b), pojedinačni identifikacijski broj za PDV dodijeljen za uporabu u okviru odredbe za uvoz ostaje valjan tijekom razdoblja koje je potrebno za uvoz robe koja je isporučena prije datuma isključenja, ali koje ne smije biti dulje od dva mjeseca od tog datuma.
5. Ako posrednik ispunjava jedan od kriterija za brisanje utvrđenih u članku 369.r stavka 2. Direktive 2006/112/EZ, država članica identifikacije briše tog posrednika iz identifikacijskog registra i isključuje porezne obveznike koje taj posrednik zastupa iz odredbe za uvoz.

Samo država članica identifikacije smije izbrisati posrednika iz identifikacijskog registra.

Država članica identifikacije odluku o brisanju temelji na svim dostupnim informacijama, uključujući i one koje su joj dostavile druge države članice.

Brisanje posrednika iz identifikacijskog registra proizvodi učinke od prvog dana mjeseca nakon dana kad je posredniku elektroničkim putem poslana odluka o brisanju, osim u sljedećim slučajevima:

- (a) ako je brisanje posljedica promjene sjedišta poslovanja ili stalne poslovne jedinice, ono proizvodi učinke od datuma te promjene;
- (b) ako je brisanje posrednika posljedica njegova ustrajnog nepridržavanja pravila odredbe za uvoz, brisanje proizvodi učinke sljedećeg dana od dana kad je posredniku i poreznom obvezniku kojeg on zastupa elektroničkim putem poslana odluku o isključenju.

Članak 58.a

Ako porezni obveznik upotrebljava posebnu odredbu, a u razdoblju od dvije godine nije isporučio nikakvu robu ni usluge obuhvaćene tom odredbom u bilo kojoj državi članici potrošnje, smatra se da su prestale njegove oporezive aktivnosti u smislu članka 363. točke (b), članka 369.e točke (b), članka 369.r stavka 1. točke (b) ili članka 369.r stavka 3. točke (b) Direktive 2006/112/EZ. Taj prestanak ga ne sprječava da ponovno upotrebljava bilo koju posebnu odredbu ako ponovno pokrene aktivnosti obuhvaćene bilo kojom od posebnih odredbi.

Članak 58.b

1. Ako je porezni obveznik isključen iz jedne od posebnih odredbi zbog ustrajnog nepridržavanja pravila koja se odnose na tu odredbu, navedeni porezni obveznik ostaje isključen iz svih posebnih odredbi u bilo kojoj državi članici u razdoblju od dvije godine od razdoblja prijave tijekom kojeg je bio isključen.

Međutim, prvi se podstavak ne primjenjuje u odnosu na odredbu za uvoz ako je do isključenja došlo jer se posrednik koji djeluje u ime poreznog obveznika ustrajno nije pridržavao pravila.

Ako je posrednik izbrisan iz identifikacijskog registra zbog ustrajnog nepridržavanja pravila odredbe za uvoz, ne smije mu se dopustiti da djeluje kao posrednik tijekom dvije godine nakon mjeseca u kojem je izbrisan iz tog registra.

2. Smatra se da se porezni obveznik ili posrednik ustrajno ne pridržava pravila koja se odnose na neku od posebnih odredbi u smislu članka 363. točke (d), članka 369.e točke (d), članka 369.r stavka 1. točke (d), članka 369.r stavka 2. točke (c) ili članka 369.r stavka 3. točke (d) Direktive 2006/112/EZ barem u sljedećim slučajevima:
 - (a) ako je država članica identifikacije u skladu s člankom 60.a uputila njemu ili posredniku koji djeluje u njegovo ime opomene za tri razdoblja prijave koja neposredno prethode, a prijava PDV-a nije podnesena za svako od tih kalendarskih tromjesečja u roku od deset dana nakon upućivanja opomene;
 - (b) ako je država članica identifikacije u skladu s člankom 63.a uputila njemu ili posredniku koji djeluje u njegovo ime opomene za tri razdoblja prijave koja neposredno prethode, a ni on ni posrednik koji djeluje u njegovo ime nisu uplatili cijeli iznos prijavljenog PDV-a za svako od tih razdoblja prijave u roku od deset dana nakon upućivanja opomene, osim ako je preostali neplaćeni iznos manji od 100 EUR za svako razdoblje prijave;

- (c) ako nakon zahtjeva države članice i jedan mjesec nakon što im je država članica uputila naknadnu opomenu ni podnositelj ni posrednik koji djeluje u njegovo ime nisu u elektroničkom obliku dostavili evidenciju iz članka 369., 369.k i 369.x Direktive 2006/112/EZ.

Članak 58.c

Porezni obveznik koji je isključen iz odredbe za ne-Uniju ili odredbe za Uniju sve obveze u pogledu PDV-a u odnosu na isporuke robe i usluga nakon datuma kad je isključenje počelo proizvoditi učinke rješava izravno s poreznim tijelima dotične države članice potrošnje.

Pododjeljak 7.

Prijava PDV-a

Članak 59.

1. Svako razdoblje prijave u smislu članka 364., članka 369.f ili članka 369.s Direktive 2006/112/EZ smatra se zasebnim razdobljem.
2. Ako se u skladu s člankom 57.d stavkom 1. drugim podstavkom odredba za ne-Uniju ili odredba za Uniju primjenjuje od datuma prve isporuke, porezni obveznik podnosi zasebnu prijavu PDV-a za kalendarsko tromjesečje u kojem je izvršena prva isporuka.
3. Ako je porezni obveznik tijekom razdoblja prijave registriran za odredbu za ne-Uniju ili odredbu za Uniju, podnosi prijave PDV-a i doznačuje odgovarajuće uplate državi članici identifikacije za svaku od odredaba za obavljene isporuke i razdoblja obuhvaćena odgovarajućom odredbom.
4. Ako se država članica identifikacije promijeni u skladu s člankom 57.f nakon prvog dana predmetnog razdoblja prijave, porezni obveznik ili posrednik koji djeluje u njegovo ime podnosi prijave PDV-a i doznačuje odgovarajuće uplate i prethodnoj i novoj državi članici identifikacije za isporuke izvršene tijekom odgovarajućih razdoblja u kojima su te države članice bile države članice identifikacije.

Članak 59.a

Ako porezni obveznik koji primjenjuje posebnu odredbu tijekom razdoblja prijave nije isporučio ni robu ni usluge obuhvaćene tom odredbom u bilo kojoj državi članici potrošnje niti mora provesti ispravke prethodnih prijava, on ili posrednik koji djeluje u njegovo ime podnosi prijavu PDV-a u kojoj navodi da tijekom predmetnog razdoblja nisu izvršene nikakve isporuke (prijava nultog PDV-a).

Članak 60.

Iznosi u prijavama PDV-a koje se podnose u okviru posebnih odredbi ne smiju se zaokružiti na najbližu višu ili nižu cijelu novčanu jedinicu. Mora se prijaviti i doznačiti točan iznos PDV-a.

Članak 60.a

Poreznim obveznicima ili posrednicima koji djeluju u njihovo ime koji nisu podnijeli prijavu PDV-a u skladu s člankom 364., člankom 369.f ili člankom 369.s Direktive 2006/112/EZ

država članica identifikacije elektroničkim putem upućuje opomenu o obvezi da podnesu takvu prijavu. Država članica identifikacije opomenu upućuje deseti dan od dana kad je prijava trebala biti podnesena te elektroničkim putem obavješćuje druge države članice o upućenoj opomeni.

Za sve daljnje opomene i korake poduzete radi razrezivanja i ubiranja PDV-a odgovorna je predmetna država članica potrošnje.

Neovisno o svim izdanim opomenama i poduzetim koracima države članice potrošnje, porezni obveznik ili posrednik koji djeluje u njegovo ime podnosi prijavu PDV-a državi članici identifikacije.

Članak 61.

1. Promjene iznosa u prijavi PDV-a koja se odnosi na razdoblja do posljednjeg razdoblja prijave 2020. i uključujući to razdoblje provode se nakon podnošenja te prijave isključivo izmjenama predmetne prijave, a ne prilagodbama naknadnih prijava.

Promjene iznosa iz prijave PDV-a koja se odnosi na razdoblja počevši od prvog razdoblja prijave 2021. provode se nakon njezina podnošenja samo prilagodbom u naknadnoj prijavi.

2. Izmjene iz stavka 1. podnose se elektroničkim putem državi članici identifikacije u roku od tri godine od datuma kad je morala biti podnesena prvotna prijava.

To međutim ne utječe na pravila države članice potrošnje koja se odnose na razrezivanje i izmjene.

Članak 61.a

1. Porezni obveznik ili posrednik koji djeluje u njegovo ime podnosi svoju konačnu prijavu PDV-a i sve zakašnjele podneske prethodnih prijava i doznačuje sve odgovarajuće uplate državi članici koja je bila država članica identifikacije u trenutku prestanka, isključenja ili promjene ako:

- (a) prestane upotrebljavati jednu od posebnih odredbi;
- (b) bude isključen iz sustava primjene jedne od posebnih odredbi;
- (c) promijeni državu članicu identifikacije u skladu s člankom 57.f.

Svi ispravci konačne prijave i prethodnih prijava koji su postali potrebni nakon podnošenja konačne prijave rješavaju se izravno s poreznim tijelima predmetne države članice potrošnje.

2. Posrednik podnosi konačnu prijavu PDV-a za sve porezne obveznike u čije ime djeluje i sve zakašnjele podneske prethodnih prijava i doznačuje odgovarajuće uplate državi članici koja je bila država članica identifikacije u vrijeme brisanja ili promjene:

- (a) ako je izbrisan iz identifikacijskog registra;
- (b) ako promijeni državu članicu identifikacije u skladu s člankom 57.f stavkom 2.

Svi ispravci konačne prijave i prethodnih prijava koji proizlaze iz podnošenja konačne prijave rješavaju se izravno s poreznim tijelima predmetne države članice potrošnje.

Pododjeljak 7.a

Odredba za uvoz – oporezivi događaj

Članak 61.b

Za potrebe primjene članka 369.n Direktive 2006/112/EZ trenutak prihvaćanja uplate znači trenutak kad porezni obveznik koji upotrebljava odredbu za uvoz ili, za potrebe članka 14.a stavka 1. Direktive 2006/112/EZ, dobavljač koji prodaje robu upotrebom elektroničkog sučelja, primi potvrdu o uplati ili poruku o odobrenju uplate ili preuzetu obvezu za plaćanje od kupca ili kad je navedeno primljeno u njegovo ime, neovisno o tome kad je izvršena stvarna uplata.

Pododjeljak 8.

Valuta

Članak 61.c

Ako država članica identifikacije koja nije uvela euro odluči da se prijave PDV-a podnose u njezinoj nacionalnoj valuti, ta se odluka odnosi na sve prijave PDV-a svih poreznih obveznika koji upotrebljavaju posebne odredbe.

Pododjeljak 9.

Plaćanja

Članak 62.

Ne dovodeći u pitanje članak 63.a treći podstavak ni članak 63.b, porezni obveznik ili posrednik koji djeluje u njegovo ime sve uplate doznačuje državi članici identifikacije.

Uplate PDV-a koje porezni obveznik ili posrednik koji djeluje u njegovo ime doznači u skladu s člankom 367., člankom 369.i ili člankom 369.v Direktive 2006/112/EZ odnose se isključivo na prijavu PDV-a podnesenu u skladu s člankom 364., člankom 369.f ili člankom 369.s te direktive. Sve naknadne prilagodbe uplaćenih iznosa porezni obveznik ili posrednik koji djeluje u njegovo ime izvršava isključivo upućivanjem na predmetnu prijavu i ne smije ih prenijeti u drugu prijavu niti prilagoditi u nekoj od naknadnih prijava. Pri svakoj se uplati navodi broj predmetne prijave.

Članak 63.

Država članica identifikacije koja primi uplatu veću od iznosa koji je prikazan u prijavi PDV-a podnesenoj u skladu s člankom 364., člankom 369.f ili člankom 369.s Direktive 2006/112/EZ izvršava izravan povrat preplaćenog iznosa dotičnom poreznom obvezniku ili posredniku koji djeluje u njegovo ime.

Ako država članica identifikacije zaprimi iznos na temelju porezne prijave za koju se naknadno utvrdi da je netočna, a ta je država članica već raspodijelila navedeni iznos državama članicama potrošnje, svaka od tih država članica potrošnje izvršava izravan povrat odgovarajućeg dijela preplaćenog iznosa poreznom obvezniku ili posredniku koji djeluje u njegovo ime.

Međutim, ako se preplate odnose na razdoblja zaključno s posljednjim razdobljem prijave 2018., država članica identifikacije izvršava povrat odgovarajućeg dijela iznosa koji je zadržala u skladu s člankom 46. stavkom 3. Uredbe (EU) br. 904/2010, a država članica potrošnje izvršava povrat iznosa preplate umanjen za iznos povrata države članice identifikacije.

Država članica potrošnje elektroničkim putem obavješćuje državu članicu identifikacije o iznosu navedenih povrata.

Članak 63.a

Ako porezni obveznik ili posrednik koji djeluje u njegovo ime podnese prijavu PDV-a u skladu s člankom 364. člankom 369.f ili člankom 369.s Direktive 2006/112/EZ, ali ne doznači uplatu ili uplati manji iznos od onoga koji je utvrđen prijavom, država članica identifikacije poreznom obvezniku ili posredniku koji djeluje u njegovo ime deseti dan nakon dana do kojeg je plaćanje trebalo biti doznačeno u skladu s člankom 367., člankom 369.i ili člankom 369.v Direktive 2006/112/EZ elektroničkim putem upućuje opomenu o dospjelom iznosu PDV-a.

Država članica identifikacije elektroničkim putem obavješćuje države članice potrošnje o upućenoj opomeni.

Za sve daljnje opomene i korake poduzete s ciljem ubiranja PDV-a odgovorna je dotična država članica potrošnje. Ako država članica potrošnje uputi takve naknadne opomene, odgovarajući iznosi PDV-a uplaćuju se toj državi članici.

Država članica potrošnje elektroničkim putem obavješćuje državu članicu identifikacije o upućenoj opomeni.

Članak 63.b

Ako prijava PDV-a nije podnesena ili je podnesena prekasno ili ako je podnesena nepotpuna ili netočna prijava te ako uplata PDV-a kasni, sve kamate, novčane kazne ili druge troškove obračunava i razrezuje država članica potrošnje. Porezni obveznik takve kamate, novčane kazne ili druge troškove plaća izravno državi članici potrošnje.

Pododjeljak 10.

Evidencija

Članak 63.c

1. Da bi ih se smatralo dovoljno detaljnima u smislu članaka 369. i 369.k Direktive 2006/112/EZ, evidencije koje vodi porezni obveznik moraju sadržavati sljedeće informacije:

- (a) državu članicu potrošnje u koju se roba ili usluge isporučuju;
- (b) vrstu usluga ili opis i količinu isporučene robe;
- (c) datum isporuke robe ili usluga;
- (d) poreznu osnovicu uz naznaku upotrijebljene valute;
- (e) sva naknadna povećanja ili smanjenja porezne osnovice;
- (f) primijenjenu stopu PDV-a;
- (g) iznos PDV-a koji je potrebno uplatiti uz naznaku upotrijebljene valute;

- (h) datum i iznos zaprimljenih uplata;
- (i) sve predujmove uplaćene prije isporuke robe ili usluga, ako su informacije o njima dostupne;
- (j) ako je izdana faktura, informacije koje ona sadržava;
- (k) informacije korištene za određivanje mjesta gdje kupac ima poslovni nastan ili stalnu adresu ili uobičajeno boravište o odnosu na usluge te informacije korištene za određivanje mjesta gdje otprema ili prijevoz robe kupcu počinje i završava u odnosu na robu;
- (l) bilo kakav dokaz o mogućem povratu robe, uključujući poreznu osnovicu i primijenjenu stopu PDV-a.

2. Da bi ih se smatralo dovoljno detaljnima u smislu članka 369.x Direktive 2006/112/EZ, evidencije koje vodi porezni obveznik moraju sadržavati sljedeće informacije:

- (a) državu članicu potrošnje u koju se roba isporučuje;
- (b) vrstu usluga ili opis i količinu isporučene robe;
- (c) datum isporuke robe;
- (d) poreznu osnovicu uz naznaku upotrijebljene valute;
- (e) sva naknadna povećanja ili smanjenja porezne osnovice;
- (f) primijenjenu stopu PDV-a;
- (g) iznos PDV-a koji je potrebno uplatiti uz naznaku upotrijebljene valute;
- (h) datum i iznos zaprimljenih uplata;
- (i) sve predujmove uplaćene prije isporuke robe, ako su informacije o njima dostupne;
- (j) ako je izdana faktura, informacije koje ona sadržava;
- (k) informacije korištene za određivanje mjesta gdje otprema ili prijevoz robe kupcu počinje i završava;
- (l) bilo kakav dokaz o mogućem povratu robe, uključujući poreznu osnovicu i primijenjenu stopu PDV-a;
- (m) jedinstveni broj pošiljke ili jedinstveni broj transakcije.

3. Porezni obveznik ili posrednik koji djeluje u njegovo ime informacije iz stavaka 1. i 2. evidentira tako da ih može bez odgode dostaviti elektroničkim putem za svaku pojedinu isporučenu robu ili uslugu zasebno.

Ako je od poreznog obveznika ili posrednika koji djeluje u njegovo ime zatraženo da elektroničkim putem podnese evidencije iz članaka 369., 369.k i 369.x Direktive 2006/112/EZ i ako ih nije podnio u roku od 20 dana od datuma zahtjeva, država članica identifikacije upućuje opomenu poreznom obvezniku ili posredniku koji djeluje u njegovo ime da podnese tu evidenciju. Država članica identifikacije elektroničkim putem obavješćuje države članice potrošnje o upućenoj opomeni.”.

Članak 2.

Ova Uredba stupa na snagu dvadesetog dana od dana objave u *Službenom listu Europske unije*.

Primjenjuje se od 1. siječnja 2021.

Međutim, države članice dopuštaju poreznim obveznicima i posrednicima koji djeluju u njihovo ime da podnesu informacije koje se zahtijevaju na temelju članaka 360., 369.c ili 369.o Direktive 2006/112/EZ za registraciju u okviru posebnih odredbi od 1. listopada 2020.

Ova je Uredba u cijelosti obvezujuća i izravno se primjenjuje u svim državama članicama.

Sastavljeno u Bruxellesu

Za Vijeće
Predsjednik